

نشریه دانشجویان هوادار سازمان چریکهای فدائیان خلق ایران در خارج از کشور

سال پنجم بهمن ۶۴ (توریه ۸۶) شماره ۳۹

بهمن سرخ‌ترین ماه آرمان و انقلاب خلق

اطلاعیه

کمیته مرکزی

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

درباره حمله مسلحانه به

مرکز فرستنده رادیویی سازمان

اطلاعیه

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

پیرامون اخراجهای دسته جمعی کارگران
و ضرورت مبارزه متحد و متشکل کارگران
برای مقابله با آن

کارگران مبارز ایران!

موج اخراجهای دسته جمعی کارگران به همراه تعطیل بسیاری از موسسات و کارخانه‌ها و پروژه‌های دولتی، سراسر ایران را فرا گرفته است. مایه نیست که سزاران تن از کارگران ایران بصورت گروهی اخراج نشوند و در نهایت فقر و تنگدستی به بیرون از کارخانه‌ها پرتاب نگردند. اخراج دهها هزار تن دیگر از کارگران که طی چند ماه اخیر به ارتش میلیونی بیکاران افزوده شده‌اند، در شرایطی صورت میگیرد که در نتیجه سیاستهای ارتجاعی و جنک طلبانه رژیم جمهوری اسلامی، فقر و تباهی و بدبختی سراسر جامعه را فرا گرفته است، میلیونها تن بیکار و آواره، در نهایت بدبختی و مسکنت، با گرسنگی، روز را به شب می‌رسانند. دستمزد کارگران آنقدر ناچیز است که بهیچوجه کفاف زندگی روزمره آنها را نمیدهد. گرانی و کمیابی کالاهای مورد نیاز مردم، بیداد میکنند. این همه بدبختی و مصیبتی که کارگران و زحمتکشان ایران با آن روبرو هستند، محصول نظام استثمارگرانه و ستمگرانه سرمایه‌داری و سیاستهای رژیم یاسدار این نظام، یعنی رژیم جمهوری اسلامی است.

درحالیکه بحران اقتصادی، زندگی را برعموم کارگران ایران تباہ کرده است، این رژیم همچنان در جهت منافع و مقاصد جاه طلبانه و سوداگرانه خود به جنک ادامه میدهد و بر فقر و بدبختی و فلاکت مردم، بیشتر می‌افزاید. تعطیل تعدادی از موسسات و کارخانه‌ها و اخراجهای دسته جمعی اخیر نیز نتیجه همین سیاستهای ارتجاعی رژیم است. رژیم جمهوری اسلامی که با ورشکستگی اقتصادی و مالی روبروست و تمام امکانات را در خدمت جنک قرار داده است، با زخم بار طاقت فرسای بحران و جنک را بر دوش کارگران انداخته است و با تعطیل کارخانه‌ها و موسسات و توقف پروژه‌های دولتی، دست به اخراج دسته‌جمعی کارگران زده است. این رسم همه سرمایه‌داران است که تا وقتی منافعشان ایجاب میکند، کارگران را استثمار و غارت میکنند، خون آنها را می‌مکند و سر زمان که دیگر نیازی به آنان نداشتند، آنها

۵۰ ←

کارگران و زحمتکشان سراسر ایران!

روز جمعه ۴ بهمن ماه گروهی مسلح به مرکز رادیویی سازمان حمله کردند. در راس این توطئه دو تن به نامهای مصطفی مدنی و فرید از افراد سابق اکثریت که بعداً با اظهار ندامت نسبت به گذشته ننگین خود به سازمان پیوسته بودند و نیز محمود اخوان بیطرف (حماد شیانی) یکی از طرفداران شورای ملی مقاومت و مجاهدین که در تاریخ ۲۸/۱۱/۳ از سازمان اخراج شده بود، قرار داشتند. این توطئه مسلحانه در هم شکست و در جریان دفاع قهرمانانه از مرکز رادیویی سازمان سه تن از رفقای که در بخش رادیو کار می‌کردند، رفقا کاوه، اسکندر و حسن به شهادت رسیدند، و دو رفیق دیگر به نامهای بهزاد و مصطفی زخمی شدند و چند تن از فریب خوردگان مسلح نیز کشته و زخمی شدند. مرکز رادیویی سازمان هم اکنون در دست رفقای سازمان قرار دارد. مصطفی مدنی و فرید نیز جزو اخراج شدگان می‌باشند. اقدام توطئه‌گرانه این باند ضد تشکیلاتی خیانت به طبقه کارگر ایران و سازمان چریکهای فدایی خلق ایران محسوب می‌گردد.

کارگران و زحمتکشان سراسر ایران!

بورژوازی و عوامل رنگارنگ آن نمی‌توانند "صدای فدایی" بانک رسای کارگران و زحمتکشان را تحمل کنند. آنها دست به یک عمل توطئه‌گرانه و خیانتکارانه علیه طبقه کارگر زدند. اما غافل از اینکه تا یک فدایی زنده باشد اجازه نخواهد داد رادیوی سازمان در دست عوامل بورژوازی قرار گیرد. جزئیات این توطئه بعداً به اطلاع عموم مردم ایران خواهد رسید.

کمیته مرکزی سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

۲۸/۱۱/۵

شانزدهمین سالروز رستاخیز سیاهکل و تولد سازمان چریکهای فدایی خلق ایران گرامی باد

سیاسی و مبلین بی‌عملی، مصمانه مبارزه و تبلیغ مسلحانه را ادامه داده، ضربه پذیری، ضعف و زبونی حکومت قدر قدرت را بر عمگان آشکار ساختند. چریکهای فدایی خلق، با ارائه‌ی درک دقیقی از موقعیت دغنی توده‌ها، برخلاف پیش‌بینی‌های پیشگو مابانه‌ی رویزونیستها، موفق شدند با حماسه آفرینی‌های خود جو ارباب و ترور را درغم شکنند و طیف وسیعی از اقشار آگاه و مترقی را به مبارزه و رویارویی مستقیم با حکومت تشویق کنند. شکل‌گیری دغها کانون بزرگ و کوچک مسلح در سراسر کشور و تثبیت شکل

آموزشان نبودند که با صفیر گلوله‌های فداییان، خراسان، از خواب سالیان می‌پریدند، بلکه حامیان و مبلین ترمای بقای پاسیفیستی، طرفداران مبارزه‌ی مسالمت‌آمیز قانونی نیز، که از تندرخشم انقلابی و فراخوان مبارزه‌ی عملی سخت به وحشت افتاده بودند، فغان برآوردند که این نوع مبارزه‌ی چپ‌رو است، ماجراجویی است، و نا‌عنگام پدید آمدن شرایط انقلابی و خیزش توده‌ها فعالیت یرانیک و تبلیغ قهرآمیز باید به تعویق افتد. اما پیشاعنگ انقلابی، بی‌نوجه به نکفیرغا و بهانه‌تراستیهای وازدگان

در تاریخ مبارزات خلقهای میهنمان، ۱۹ بهمن، سالروز رستاخیز سیاهکل و تولد سازمان چریکهای فدایی خلق ایران چون نقطه‌ی آغازین جنبش نوین کمونیستی ثبت شده است. مقطعی که در آن پیشاعنگ انقلابی، با نفی عملی نظریه‌های اپورنونیستی و بورژوا رفرمیستی، بار دیگر پرچم مستقل یرولتاریا را به احتزاز در آورد و در یرتو رغنمودهای مارکسیسم-لنینیسم، مبارزه‌ی قاطع و یرغیرانه‌ای را علیه حکومت شبه فاشیستی شاه و حامیان آن از سر گرفت. این تنها کاخ‌نشینان خون‌آشام و سگهای دست

در این شماره

- مبارزه فاطمائه با دین یک وظیفه اساسی برای مارکسیستهای ایرانی در مقطع کنونی
- شانزدهمین سالروز رستاخیز سیاهکل و تولد سجعفا گرامی باد
- است: (بخش دوم) ما دین چگونه باید مبارزه کرد؟ ... ۲۶
- ۳ ... ۲۸
- ۵ ... ۳۱
- ۱۲ ... ۳۲
- ۱۷ ... ۳۷
- ۱۹ ... ۳۸
- ۲۲ ... ۴۵
- ۲۴ ... ۴۷
- ۲۴ ... ۴۹

شانزدهمین سالروز رستاخیز سیاھکل و تولد سازمان چریکهای فدایی خلق ایران گرامی باد

مسلحانه‌ی تبلیغ چون شیوه‌ی غالب مبارزات در این دوره، خود، شاعد این مدعا بود. در طول دهه‌ی پنجاه، علی رغم اشتباهات و ادامه‌ی تاکید بر امر محوری بودن تاکتیک مسلحانه، سازمان موفق شد نقش مهمی در فراغ آوردن موقعیت ذهنی انقلاب و تشدید مبارزه‌ی طبقاتی ایفا کند. اما شدت گیری مبارزه و سختی راه، عمچنان که تاریخ نشانگر آن است، عموماً آن دسته را که هنوز پیوندی تنگاتنگ با اهداف پرولتاریا نیافته‌اند و راه مبارزه را با عدفی جز پیروزی غایی زحمتکشان دنبال می‌کنند، از پا خواهد انداخت. جالب اینجاست که ازپا افتادگان و ورشکستگان سیاسی نه خود را، که راه و روش را و مبارزه و پیگیری انقلابی را مورد سرزنش قرار می‌دهند و خوانمان تعطیل یا تخفیف مبارزه‌اند؛ مبارزه و مخاطره را ماجراجویی خرد بورژوازی نام می‌نهند، اما بی‌عملی، دنباله‌روی، سفسطه جویی و اپورتونیسم را حرکت اصولی مبتنی بر درک علمی و پرولتری جا می‌زنند.

سازمان، چه در دوران قبل از قیام و چه در سالهای متعاقب آن، با عناصری از این قبیل در درون خود مواجه بود. انشعاب دسته‌های موسوم به " گروه منشعب " در سال ۵۴ و " اکثریت " در سال ۵۹ و عناصری از بقایای فکری آنان در سالهای اخیر، نمونه‌هایی از نفوذ خط و مسی غیر پرولتری در درون سازمان بود. منشعبین، که بدون استثنا، به دنبال طی پیروسی کوتامعی به حزب ضدانقلابی توده - این مبلغ اصلی رویزیونیسم و نافی پیگیری استقلال طبقاتی کارگران -

می‌پیوستند، عمقی، و عریک به نحوی، مدعی بودند که سازمان " منحرف از مارکسیسم - لنینیسم " و آلوده به " گرایشهای غیرپرولتری " است. آنان که عموماً منافع طبقه‌ی کارگر را، برای خوش خدمتی و کسب اعتماد بورژوازی، مورد مصالحه قرار داده‌اند عموماً، در کردار و اندیشه‌ی خود، اعدافی به جز بسط مبارزه‌ی طبقاتی و رادیکالیزه شدن جنبش را دنبال کرده‌اند و مبلغ صلح و سازش با اردوی سرمایه و ارتجاع بوده‌اند باید سم به مذمت نیرویی که سعی در تعمیق مبارزه‌ی طبقاتی دارد بپردازند و او را به افراط در مبارزه علیه نظام سرمایه‌داری متهم کنند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، امروز، پس از گذشت پانزده سال از تولد افنخار آمیزش، با کسب تجارب مبارزاتی، پادیش ایدئولوژیک و رشد کمی و کیفی، به قدرتمندترین و متشکل ترین بازوی پرولتاریای ایران بدل شده است. اتخاذ مواضع و تاکتیکهای انقلابی و کاربرد عملی آنها و مبارزه‌ی پیگیر علیه سرکونه انحراف در جنبش کمونیستی ایران از سازمان عمانا دشمنی سرسخت علیه بورژوازی و نیروهای غیرپرولتری ساخته است. دقیقاً به علت کسب چنین موقعیتی است که عمده‌ی جریانهایی که صف مستقل طبقه‌ی کارگر و مبارزه‌ی بنیادین علیه سرمایه‌داری را نافی اهداف خود می‌یابند سچفا را " سکناریست " و مانع ایجاد " ائتلاف " علیه رژیم ارزیابی می‌کنند. این جریانها، به بهانه‌های گوناگونی عمچون " شکست

انقلاب " ، " ضعف و تشتت در صفوف چپ " و " فقدان شرایط بورژوا دموکراتیک " عمده‌ی توان خود را صرف ترویج خواستهای رفرمیستی، مماشات با آلترناتیوهای بورژوازی و ایجاد اتحادها و ائتلافهای عموم خلقی می‌کنند. برخی از این جریانها، با درک نادرست از شرایط تاریخی و دامنه‌ی رشد آگاهی و درجه‌ی سازمان یافتگی طبقه‌ی کارگر ایران، سعی در تحمیل الگوهای پیش ساخته و تخیلی بر روند مبارزاتی آن دارند. آنچه مسلم است، طبقه‌ی کارگر، به دلیل وجود شرایط سرکوب و حفقان شدید، از درجه‌ی سازمان یافتگی و تشکل صنفی-سیاسی باذیی برخوردار نیست. اما، در عین حال، به یمن تجارب گرانمایی که در روند قیام و ضمن مبارزات یراکنده در چند سال گذشته اندوخته است، دچار هیچ گونه توعمی نسبت به ماهیت ضدکارگری و سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی نیست. امروز، عر کارگر آگاهی به ما خواهد گفت که طرح شعارهایی همچون تشکیل اتحادیه، صلح با عراق، ائتلافها و اتحادهای فاقد مضمون طبقاتی و یا بر پایه‌ی پلانفرمهای بورژوا - رفرمیستی، مفهومی به جز خرده‌کاری، رفرمیسم و به انحراف کشاندن روند مبارزات ندارد. اکنون دیگر دوران سرنگونی رژیم به شیوه‌ی تضعیف بخشهای تشکیل دهنده‌ی آن و جذب گروههای حامی و وابسته به صف اپوزیسیون گذشته است. امروز دوران مبارزه‌ی مستقیم و رو در رو با کلیت رژیم و حامیان خرد و کلان آنست. پیشرو تنها با قرار دادن اعتصاب عمومی سراسری، قیام مسلحانه‌ی عمومی و تبدیل جنک ارتجاعی به جنک داخلی در دستور کار می‌تواند تشکل انقلابی دزم برای تحقق این خواست طبقه‌ی کارگر را تبارک ببیند. رویای دست یابی به یک تشکیلات توانمند پرولتری از طریق محور قرار دادن ساختمان

آمار واردات ۷ ماهه امسال ایران از طرف رژیم اعلام شد

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی در ادامه‌ی سیاستهای خود مبنی بر بازسازی نظام سرمایه‌داری وابسته و سرکوب کارگران و زحمتکشان، روابط اقتصادی - سیاسی منطبق با آنرا در سطح جهانی نیز دنبال می‌کنند. آمار واردات ۷ ماهه امسال ایران که از سوی خود رژیم انتشار یافته است، مخدین و حامیان اصلی این حاکمیت ارتجاعی را به خوبی آشکار می‌سازد:

" ۰۰۰ واردات ایران طی سال

جاری از کشورسای اسلامی ۱۶/۲ درصد، غرب ۶۲ درصد، شرق ۱۱/۴ درصد و از کشورهای دیگر ۱۰ درصد بوده است. سهم واردات دولت ۸۱/۷۳ درصد و سهم بخش خصوصی ۱۶/۷۶ و تعاونی ۱/۵۱ درصد از واردات ۷ ماهه امسال بوده است."

در این آمار همچنین آمده است که: "۰۰۰ بیشترین واردات امسال کشور از ژاپن، ترکیه، آلمان، سوئیس، اتریش و انگلستان می‌باشد."

پزشکان اصفهان

یکپارچه دست به اعتصاب زدند

طبق گزارشهای رسیده از ایران کلیه‌ی پزشکان شهر اصفهان در اواسط دی‌ماه جاری به مدت یک روز به‌طور یکپارچه دست به اعتصاب زدند و از حضور در محل کار خود (بیمارستانها و مطبها) خودداری کردند. علت اعتراض پزشکان این بود که رژیم قصد داشته است در آستانه‌ی انتخابات نظام پزشکی چند تن از پزشکان حزب‌اللهی را به‌عنوان اعضای اصلی عیادت مدیره‌ی نظام پزشکی انتصاب کند که با مخالفت و اعتراض یکپارچه‌ی پزشکان روبرو می‌شود. تنها تعداد بسیار معدودی از پزشکان وابسته به رژیم که عضو انجمن اسلامی پزشکان بوده‌اند از شرکت در اعتصاب خودداری کردند و سر کارهای خود حضور یافتند. در بسیاری خیابانها مردم در صف منتظر باز شدن مطب پزشکان بوده‌اند. به‌طور مثال در یکی از خیابانهای اصلی شهر به‌نام شاه‌عباس که حداقل ۱۰۰ مطب پزشکی وجود دارد، تعداد زیادی از بیماران در صفوف مختلف در کنار

انفجار بمب‌های متعدد در تهران

اخیرا چندین بمب در فاصله‌ی زمانی کوتاه در مجامع عمومی شهر تهران منفجر شده است. بعد از بمبی که روز ۱۶ آبان در خیابان ناصرخسرو منفجر گشت و گزارش آن در جهان شماره‌ی ۳۸ آمد، دو بمب دیگر در تهران منفجر شده است.

اسلامی منفجر شد. انفجار این بمب ۳ مجروح به‌جای گذاشت و تا شعاع ۴۰ متری شیشه‌های اطراف را شکست. موج انفجارهای اخیر نشان می‌دهد که رژیم برای افزودن اندک زمانی به حیات ننگین خود از عیج اقدامی فروگذار نمی‌کند.

در روز شنبه ۱۶ آذر، بمب ساعتی به وزن ۳۵ پوند (تی.ان.تی) در میدان تجریش مقابل بیمارستان شهدای تجریش منفجر گشت که دو کشته و ۱۸ مجروح به‌جای گذاشت. شدت انفجار این بمب به حدی بود که به ۱۲ اتومبیل پارک شده در خیابان خسارت وارد آورد و تا شعاع ۱۰۰ متری شیشه‌های اطراف را شکست. این انفجار چند ساعتی بعد از تصویب قطعنامه‌ی "نقض حقوق بشر در ایران" در مجمع عمومی سازمان ملل به‌وقوع پیوست.

در روز بعد، یکشنبه ۱۷ آذر، نیز بمبی به وزن ۱۰ پوند (تی.ان.تی) در یک فروشگاه ورزشی واقع در دوراهی یوسف آباد جنب خبرگزاری جمهوری

رژیم در مورد مهاجرت

یهودیان به اسرائیل قرارداد می‌بندد

خبرگزاری فرانسه گزارش می‌دهد که رژیم جمهوری اسلامی با امضای قراردادی با اسرائیل موافقت کرده است که محدود بیست‌هزار نفر از یهودیان ایرانی ندیجا به اسرائیل مهاجرت کنند. طبق عمین گزارش رژیم در مقابل از اسرائیل اسلحه دریافت خواهد کرد. قرار است بین دو کشور یک پل هوایی برقرار شود. پاکستان نیز در این طرح نقش مهمی ایفا می‌کند.

اسلام و مالکیت

محمدی نماینده‌ی مجلس برای میزان احترامی که به مالکیت خصوصی قایل است در جلسه‌ی مجلس گفت:

"اول بلوغ از مزه‌ای عبور کردم، دانه‌ای گندم باخود برداشتم. بعد از چند قدمی گندم را به جای خود در داخل خوشه گندم گذاشتم. گرچه دانه گندم مالیت ندارد، اما مالکیت دارد. چنانچه به‌عنوان سلب مالکیت دانه گندم را سر جایش نمی‌گذاشتم، مرتکب حرام شده بودم."

شکست طرح جداسازی زن و مرد در اتوبوس های شرکت واحد

با شکست روبرو شده و تحریم گشته است. رانندگان این خطوط، که نام خود را به خبرنگار کیهان نداده اند، در مورد این طرح چنین می گویند: "۱۰۰۰ از زمان اجرای طرح با مشکلات و درگیری های زیادی روبرو شدیم به طوری که چندین بار منجر به برخورد لفظی شد و مسافران اعتراض می کردند و بعضی می خواستند میله جداکننده را بردارند و با توجه به اینکه اکثریت قریب به اتفاق مسافران این خط را آقایان تشکیل می دهند در بعضی ساعات روز مورد اعتراض شدید مسافران واقع می شویم."

"از زمان اجرای این طرح اعصاب برای ما نمانده است زیرا به علت عدم آشنایی مردم با طرح، مسافران سروصدا راه می اندازند و خانواده خود را صدا می زنند و با اعتراض سایرین روبرو می شوند و کار ما شده یا دعوا کردن یا جدا کردن و به طور کلی مردم استقبال خوبی نکردند به طوری که بسیاری از مسافران دیگر سوار اتوبوس نمی شدند." □

رژیم واپسگرای جمهوری اسلامی اخیرا دوباره به فکر جداسازی زن و مرد در اتوبوس های شرکت واحد افتاده است و به دنبال طرح هایی برای به اجرا درآوردن آن است.

ولی الله چهپور، مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی در مورد نحوه اجرای طرح (آزمایشی) جدید جداسازی و نتیجه ی طرح های گذشته می گوید: "۱۰۰۰ طرح هایی که در گذشته به اجرا گذاشته شد مورد استقبال مردم قرار نگرفت و با شکست مواجه شد، اینبار نیز طرحی را در نظر گرفتیم بدین ترتیب که رابطی مابین صندلیها گذاشته شود که به صورت کشویی قابل تغییر باشد که بر اساس تعداد مسافران زن و مرد راننده آنرا تنظیم نماید، همچنین صندوق هایی در انتهای اتوبوس برای انداختن بلیط خواعرا تعبیه شده است..."

اما این طرح مرتجعین حاکم نیز چون دیگر طرحها و راه حل سایشان در عمل

مطب پزشکان اجتماع کرده بودند. بیماران پس از مطلع شدن از خواست پزشکان نه تنها از این عمل پزشکان ناراحت نبوده بلکه از خواسته ی آنها به طور ضمنی حمایت می کردند. سرانجام رژیم در مقابل اعتراض یکپارچه ی پزشکان عقب نشینی کرد و به پزشکان اختیار داد تا خودشان عیات مدیره ی نظام پزشکی را انتخاب کنند. □

رژیم از پرداخت

حقوق کارگران عاجز است

آهنگری که برای دریافت حقوق خود به شرکت گندم، وابسته به وزارت بازرگانی مراجعه کرده بود می گفت: "ما از صبح تا شب چکش می زنیم و آنوقت دلمان خوش است که ماشینیهای یک شرکت دولتی را تعمیر کرده ایم و پولمان را سر موقع می دهند. امروز رفته ام ترمینال بار، سر جاده ی ساوه برای دریافت چهار هزار تومان طلب. دیدم تمام کارگران نشسته اند و کار نمی کنند. پرسیدم چه اتفاقی افتاده، یکی گفت: دوماه است حقوق دریافت نکرده ایم و تا حقوق ندهند، کار نمی کنیم و از اینجا سم تکان نمی خوریم. بعد رفتم پیش شخصی که باید از او پول می گرفتم. آن شخص یکی از کارگران را صدا زد و گفت: حقوقی شما چقدر است. کارگر گفت: دوهزار و پانصد تومان. پرسید: چند ماه است حقوق نگرفته اید؟ او گفت: دوماه. روگرد به من و گفت: ما نمی توانیم دوهزار و پانصد تومان اینها را بدسیم، شما می گوئید چهار هزار تومان ما را بدسید؟ بروید دو ماه دیگر بیاوید."

این شرکت دارای چند سزار نیلی است و در حال حاضر مدیریت کارخانه دست سپاه و حزب جمهوری اسلامی است.

چند گزارش از ایران

به گفته‌ی کارگران شرکت حمل و نقل و ماشین‌آلات (که متعلق به بانمانفلیج بود) از ایرج اقبال یکی دیگر از شرکای این شرکت، دعوت شده است به ایران بازگردد و ماشین‌آلات خود را پس بگیرد. کارگران این شرکت معتقدند از آنجا که "بنیاد مستضعفین" قادر نیست شرکت را اداره کند، دولت از اقبال خواسته است برگردد ولی او قبول نکرده است. چراکه گفته عمه‌ی ماشین‌آلات فرسوده شده‌اند و لوازم یدکی در کشور نیست و کار در این زمینه تضمینی ندارد. "بنیاد مستضعفین" حاضر شده ده میلیون خسارت بپردازد ولی هنوز قبول نکرده است. در رژیم گذشته ایرج اقبال صاحب مجتمع فولاد احواز و نورد سنگین کاویان نیز بوده است.

★ ★ ★

۲۲ آبان ماه. تعدادی از قاچاق‌چیان بلوچستان، در منطقه‌ای نزدیک بم باماموران ژاندارمری درگیر می‌شوند و قاچاقچیان به طرف منطقه رودمائی که تنها گذرگاه آن منطقه است می‌روند. ماموران گنستی با بی‌سیم به پاسگاههای شوره‌گز، چشمه زیارت و شرور اطلاع داده و از آنها کمک می‌طلبند. ماموران بالاخره قاچاقچیان را در منطقه رودمائی محاصره می‌کنند. یکی از قاچاقچی‌ها، پیامی به مردم محل می‌رساند که ما در محاصره‌ایم و به ما کمک کنید که مردم محل به کمک آنها شتافته و محاصره را می‌شکنند و تقریباً ۱۶ نفر از ماموران دولتی کشته می‌شوند.

از ۲۳ آبان تا اوایل آذرماه، تعداد زیادی از ماموران ژاندارمری و سپاه به منطقه هجوم آورده از حدود ایرانشهر تا زاهدان حکومت نظامی برقرار می‌کنند و تعداد بیشماری از

چویانان، کشاورزان و دامداران منطقه را دستگیر می‌کنند. رویهم رفته حدود ۳۵۰ - ۴۰۰ نفر از اعالی بی‌گناه منطقه‌ی اطراف رودمائی به شعاعی از شوره‌گز تا نصرت‌آباد دستگیر شده به زندان صحرایی در این منطقه منتقل شدند. طی این مدت عبور و مرور در منطقه قطع شد و به کسی اجازه‌ی ورود داده نمی‌شد.

حنی هنگامی که عده‌ای از اعالی یکی از روستاهای منطقه مشغول قبرکنند بودند، پاسداران با هلی‌کوپتر به جمعشان آمده، تعداد زیادی را دستگیر می‌کنند و ۴ نفر از زنان روستا را نیز با خود می‌برند.

از اول تا سوم آذرماه، ۷۰ نفر از دستگیرشدگان به زندان شهربانی منتقل می‌شوند. این دستگیرشدگان اجازه‌ی ملاقات با اقوام خود را ندارند. در روز ۹ آذر، ۱۵ نفر دیگر از منطقه را به دادگاه می‌آورند. این افراد را آنچنان شکنجه داده بودند که نمی‌توانستند روی پایشان بایستند. اقوام زندانیان و افراد حاضر در مقابل دادگاه به این رفتار وحشیانه با زندانیان اعتراض کردند ولی ماموران دولتی به زور اسلحه جمعیت را متفرق کردند. در طی این مدت، پاسداران حکومت ارتجاعی اموال زحمتکشان منطقه را غارت کرده‌اند و برخی از مناطق مسکونی را با خمپاره درهم کوبیده‌اند.

عوامل رژیم کوشیدند وقایع منطقه را مبارزه با قاچاق جلوه دهند، در حالیکه برعمگان آشکار است که رژیم جمهوری اسلامی خود حامی قاچاقچی‌های عمده است و عوامل رژیم در زدوبند با آنها، ثروتهای کلان به دست آورده‌اند. مسالهی قاچاق تنها بهانه‌ای بود برای حمله به مردم مبارز این منطقه و آزار و اذیت زحمتکشان بلوچ.

در ۲۶ آذر چندی پس از کشته شدن ۱۶ نفر ژاندارم که طی درگیری بین

قاچاقچیان و ماموران دولتی کشته شدند، خلخال، جلاد معروف جمهوری اسلامی به زاهدان سفر کرد. او در سخنرانی خود به پاسداران و کمیته‌ها انتقاد کرد که "چرا به یایان ایست می‌دسید، باید به مرز و قلب آنها شلیک کنید." پس از سفر خلخال منطقه دوباره متشنج شده است. تعداد زیادی از افرادی که از مرز پاکستان مسافر می‌بردند دستگیر شده‌اند و مرزها کاملاً کنترل می‌شوند. مثلاً در گفته‌ی اول دی ماه، ۴۸ خروار پسته در منطقه‌ای به نام گزو به دست پلیس اقتاد. در عمین منطقه ۱۹ ماشین سیمرغ و تیوتا می‌گیرند که بارشان بنزین و گازوئیل بوده است. پاسداران این بنزین‌ها را در یک جا جمع کرده آتش می‌زنند.

★ ★ ★

شرکت مهندسان مشاور سازه که از بزرگترین شرکتهای مشاور ایران است چند طرح عمده از جمله طرح تکمیل یالایشگاه گاز کنگان در ۱۱۰ کیلومتری بوشهر را به عهده گرفته است. گفته می‌شود رفسنجانی از جمله سهامداران عمده‌ی این شرکت است. اگرچه در اسناد قانونی و پرونده‌های حقوقی از او اسمی برده نشده است، ولی قراردادی بین صاحبان شرکت و عاشمی وجود دارد.

★ ★ ★

در سرویس تهران - کرج یکی از مسافران می‌گفت: "خواهر عویدا آمده تهران و کارخانه‌ای را که در کرج داشتند، تحویل گرفته است." یکی دیگر از مسافران گفت: "بابا همه برگشتن روشن نمی‌شود به اشرف و رضا بگن شمام بیان." دیگری جواب داد: "آقا از رونگو که آخوند جماعت هر کدام برابر خلیج فارس و دریای مازندران رو دارند ولی از مردم یابه قول خودشان مستضعفان می‌ترسند." زنی گفت: "بله آقا چه دیدی شاید

فردا از رضا و امثالهم که پول و ویلایی دارند بگن بفرمایید ولی شرطش اینه که اول ده میلیون خمس و سهم امام را بدسید*

روزنامه‌های رژیم، روز شنبه ۲۱ دی خبری مبنی بر دستگیری و محاکمه ۴ تن از صاحبان و اعضای عیات مدیره کارخانجات مقدم به جرم سوءاستفاده درج کردند. برادران مقدم که ظاعرا به اختلاس ۲۷۸ میلیون تومان از دارایی شرکت اقرار کرده‌اند، تنها به بازپرداخت این مقدار و ممنوعیت عضویتشان در عیات مدیره محکوم شده‌اند. این محاکمه، مورد دیگری از محاکماتی است که از زمان تصدی مقام دادستانی کل کشور توسط موسوی خوئینی‌ها، با سرو صدای زیاد در روزنامه‌ها منعکس می‌شوند. رژیم چنین وانمود می‌کند که با انتصاب خوئینی‌ها به این مقام، حرکت تازه‌ای را علیه سرمایه‌داران آغاز کرده است. اما حقیقت امر به گونه‌ای دیگر است. بحران شدید اقتصادی و سیاسی که مدت‌هاست ارکان حکومت اسلامی را به لرزه انداخته، سران رژیم را بر آن داشته تا دست به کار اجرای نمایش جدیدی شوند. با این نمایش رژیم اولاً می‌خواهد به "امت حزب‌الله" بقبولاند که همچنان حامی "مستضعفان" بوده، و ضمناً با اخاذی از جناحی از بورژوازی به نفع جناح‌های دیگر، برخی از معضلات مالی و اضطراری خود را حل کند.

محاکمه برادران مقدم و جریمه نقدی آنان نیز نه نشانه دشمنی دستگاه با این سرمایه‌داران و نه به معنای ساقط ساختن آنان از اموال و سرمایه‌شان است، بلکه تنها یک نمونه از "حق‌العملی" است که رژیم برای ایجاد فضای مساعد برای سرمایه‌داران از آنان اخذ می‌کند. درحقیقت سابقه روابط رژیم با این خانواده

خود بهترین بیانگر رابطه‌ی مستقیم دولت با سرمایه‌داران بزرگ است.

مجموعه‌ی صنعتی مقدم، واقع در "نظرآباد" نزدیک قزوین، از واحدهای بزرگ صنعتی کشور است. در ماسه‌های پس از قیام تعدادی از کارگران آگاه و فعال این مجموعه، ضمن تماس با سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران، از فدایی‌به‌خون تشیده، سعید سلطانی‌پور دعوت کردند که نمایشنامه‌ی "عباس آقا، کارگر ایران ناسیونال" را در محل تجمع کارگران در این مجموعه اجرا کند. اجرای این نمایش در نظرآباد با استقبال وسیع کارگران روبرو شد. پاسداران سرمایه و دیگر عمال کارفرمایان در آن شب به محل نمایش حمله کرده اما با اعتراض شدید و دفاع کارگران روبرو شدند و عاقبت از آنجا گریختند. مبارزات کارگران کارخانجات مقدم تا مدت‌ها پس از قیام با سازماندهی روز افزونی ادامه داشت. کارگران بارها خواستار دستگیری و محاکمه‌ی مدیران و صاحبان کارخانه شدند. اما از آنجا که عبدالله مقدم، عمده سهامدار شرکت، از سال‌ها پیش با آخوند‌ها روابط صمیمی داشت و آنان همیشه مشمول "موهبات نقدی" او

می‌شدند، شکایات کارگران نه تنها به جایی نرسید بلکه باعث دستگیری بسیاری از آنان و شدت گرفتن سرکوب مبارزانشان شد.

با مرگ عبدالله مقدم در سال ۶۳، روزنامه‌های رژیم در صفحات اول خود این خبر را انعکاس دادند. عبدالله مقدم بارها از رجایی به نام فرزندان و از اعضای کابینه به نام پسرانش یاد می‌کرد و ضمناً با مهندس بازرگان، حاج طرخانی، مطهری، آیت‌الله خاتمی (امام جمعه‌ی یزد)، آیت‌الله شهیدین محلاتی (از سردمداران سپاه پاسداران) علی‌نقی خاموشی (از اعضای حزب جمهوری اسلامی و رئیس بنیاد مستضعفان) و بسیاری دیگر از سران رژیم روابط حسنه‌ای داشته و باجهان کلانی از طرف کارخانجات مقدم و شرکت‌های وابسته به حساب‌های آنان منظور می‌شد.

البته روابط صمیمانه‌ی این سرمایه‌داران تنها با رژیم فعلی نبود. شاه نیز بارها از این کارخانجات بازدید کرده و عرساله مراسم جشن چهارم آنان با حضور و سخنرانی افراد "سرشناسی" چون آیت‌الله خاتمی در این مجتمع برگزار می‌شد. □

مجلس ارتجاع جزئیات طرح 'مجازات مسمولان نظام وظیفه'

را تصویب کرد

چندین میلیون آواره و نابودی بخش عظیمی از ثروت اجتماعی ارمنان دیگری برای کارگران و زحمتکشان نداشته است، نیستند.

ارتجاع حاکم برای گسیل این جوانان به جبهه‌ها به زور متوسل شده است. از یک طرف توسط گشت‌های متعددی در خیابان‌های شهر به شکار گویشت‌های دم نوپ برای جبهه‌های جنگ ارتجاعی خود مشغول است و از طرف دیگر با تصویب قوانین و طرح‌های

رژیم جمهوری اسلامی که در باتلاق جنگ ارتجاعی در حال جان‌کندن است، برای بسیج نیرو به جبهه‌ها از دست زدن به هیچ اقدامی فرو گذاری نمی‌کند. رژیم مدت‌هاست با خیل جوانان آگاه و مبارزی روبروست که به نحو ممکن از معرفی خود برای "انجام وظیفه" در ارتش و سپاه سرکوبگر جمهوری اسلامی سر باز می‌زنند و به هیچ وجه حاضر به خدمت در جبهه‌های جنگی که جز صد‌ها هزار کشته و معلول و

پیوند ایران و ترکیه مستحکم تر میشود

تورگوت اوزال و موسوی در حال مذاکره در تهران

محتاج است برای ثابت کردن نقش خود در دفاع از منافع امپریالیستها در منطقه و رعایی از انزوای سیاسی، حاضر است به عر قرارداد و مبادلهی اسارت‌باری کردن نهد. سران رژیم بدخوبی آگایند که از طریق تقویت پیوند خود با ترکیه می‌توان نظام پیوسیدهی سرمایه‌داری وابسته را با رشته‌سای عرچه محکم‌تری به نظام اقتصادی جهانی سرمایه‌داری پیوند زد. از اینروست که خامنه‌ای در دیدار با اوزال تمایل جمهوری اسلامی را برای تقویت چنین روابط همه‌جانبه‌ای اعلام می‌کند و آن را تحت نام وحدت مسلمانان قالب می‌کند: "۰۰۰ مساله وحدت مسلمانان و ملت‌های اسلامی در زمینه‌های فرهنگی سیاسی و اقتصادی و سایر زمینه‌ها یکی از بزرگ‌ترین آرمان‌های انقلاب ماست. ما برای روابط با شما اعمیت زیادی قائل هستیم." موسوی نیز پس از دور دوم مذاکرات خودبا اوزال، این مذاکرات را موفقیت آمیز توصیف کرده و نتایج این سفر را مثبت و رضایت‌بخش خواند. او بخصوص بر طرح اصلی اوزال در جهت ایجاد بازار مشترک اسلامی، تاکید کرده و تحقق آنرا آرزوی دیرینهی جمهوری اسلامی خواند: "۰۰۰ دو سال پیش از این وقتی بحث از یک بازار مشترک اسلامی می‌شد این یک آرزوی دور بود ولی الان می‌بینیم رسیدن

جمهوری اسلامی، جدا از اعداف صرفا اقتصادی، روابط به‌مراتب وسیع‌تری را دنبال می‌کند، رئوس مطالب مورد مذاکره دو دولت ارتجاعی را چنین برمی‌شمرد: "۰۰۰ در شرایط امروز تجارت نقش بزرگی را بازی می‌کند ولی آرزوی من فراتر از شرایط امروز اقدامی جهت حل مسایل زیربنایی بین دو کشور به‌شکل مستحکم‌تر می‌باشد زیرا همکاری گسترده در آینده موقعی که از یک همکاری زیربنایی قوی برخوردار باشد اعتبار بیشتری خواهد داشت به‌طوری‌که در ملاقات اخیر خود از سفیر شما پرسیدم آیا امکان احداث یک ماسوارهی مخابراتی بین ایران و پاکستان و ترکیه و یا بین ایران و ترکیه از نظر شما وجود دارد؟" یکی از مسایل در رابطه با ایران خط لوله‌ی نفت و گاز از بندر اسکندرون تا ایران است. ۰۰۰ مساله مهم دیگر همکاری‌های صنعتی است بین دو کشور امکانات همکاری دوجانبه وجود دارد در چارچوب این امکانات اگر امکان ورود متقابل کالا به کشور بدون اخذ حقوق گمرکی و یا اخذ مبلغ کمی به‌عنوان گمرک فراسم بیاوریم این مساله باعث تشویق سرمایه‌گذاری در امر صنعت می‌گردد. یعنی مثل اقدامات سابق بازار مشترک اروپا البته قبالدر چارچوب قرارداد همکاری منطقه‌ای طرح‌هایی جهت اجرا بررسی شده ولی هیچکدام به مرحله‌ی عمل گذاشته نشد. ۰۰۰"

اوزال در طی سفر سه‌روزه‌ی خود به ایران، ضمن ملاقات با خامنه‌ای و انجام چند دور مذاکره با موسوی از تمایل همه‌جانبه‌ی جمهوری اسلامی در جهت تحقق اعداف فوق کسب اطمینان کرد. جمهوری اسلامی که بی‌شک برای بازسازی نظام ضربه‌خورده‌ی سرمایه‌داری وابسته در ایران به چنین روابطی

"تورگوت اوزال"، نخست وزیر ترکیه، در تاریخ ۱۳ دی‌ماه به عراقی یک گروه ۴۰ نفری از سرمایه‌داران و تاجران ترك، به‌منظور بهره‌مند شدن سفره‌ی یربرکتی که جمهوری اسلامی برای کشورسای ارتجاعی منطقه گسترده است، وارد تهران شد. قابل توضیح است که عفته‌ی قبل از سفر اوزال نیز، یک هیات اقتصادی ترك به ریاست "مصطفی تیناز تیتز"، وزیر مشاور اقتصادی با سران رژیم جمهوری اسلامی ملاقات به‌عمل آوردند. در نتیجه‌ی این ملاقات در روز ۱۰ دی‌ماه، پروتکل همکاری اقتصادی ایران و ترکیه توسط "تیناز تیتز" و نبوی وزیر صنایع سنگین و مسئول مذاکرات اقتصادی ایران با ترکیه به امضا رسید. این پروتکل حجم مبادلات اقتصادی دو دولت ارتجاعی ایران و ترکیه در سال آینده را به سه‌میلیارد دلار رساند، که با بیش از ۳۰ درصد افزایش نسبت به سال گذشته، بالاترین رقم در تاریخ مناسبات تجاری دو کشور محسوب می‌شود.

اوزال، مدتی قبل از سفرش به ایران، طی مصاحبه‌ای با خبرنگار کیهان در ترکیه، اعداف این سفر و نظرات دولت ترکیه را آشکارا بیان ساخت و در طول سفرش نیز بدون در نظر گرفتن ظاهرسازی‌های جمهوری اسلامی بر آنها پافشاری کرد. او که از پیوند همه‌جانبه و منافع مشترک عر دور رژیم اطمینان دارد ضمن تاکید بر روابط نزدیک ترکیه با جمهوری اسلامی اظهار داشت که عرسال ملاقات‌هایی بین مقامات دو کشور صورت می‌گیرد.

اوزال در عمین مصاحبه اعداف دوطرف از این روابط و ملاقات‌های منظم و دنباله‌دار را بمخوبی شرح می‌دهد. او که همچون سران رژیم

به نزدیکی اقتصادی میان کشورهای اسلامی خیلی محدود نیست... روابط اقتصادی و توسعه سیاست زیربنایی بین دو کشور اسلامی و ملتهای ما می‌تواند گسترش یابد و اعتقادات اسلامی همه‌ی ملتهای منطقه یک زمینه‌ی طبیعی برای اتحاد و همکاری این کشورها از ترکیه تا کشورهای خلیج فارس را فراهم کرده است..."

"گوش" چاپ ترکیه، در مورد تعبیر نام پیمان همکاری‌های منطقه‌ای می‌گوید: "آر-سی-دی قرارداد همکاری‌های منطقه‌ای که تحت تاثیر سنتو بود در جهت عطف خود خدمتی انجام نمی‌داد. بنابراین آی-بی-او را تشکیل دادیم... در داخل آی-بی-او امکان پیشرفت پروژه‌های سه کشور (ایران، ترکیه، پاکستان) وجود دارد..."

اوزال با اطمینان از نیاز جمهوری اسلامی در برقراری چنین روابطی و با آگاهی از ورشکستگی سیاسی-اقتصادی رژیم، در ازای گرفتن امتیازات فوق‌حدی در حرف عم حاضر به تن دادن به خواسته‌های رژیم نمی‌شود. او در مصاحبه‌ای قبل از ترک ایران، موضع دولت ترکیه در رابطه با جنک را صریحا چنین اعلام می‌کند: "من داور نیستم و نمی‌توانم بگویم حق با کدام یک است... هر دو کشور مسلمانند انسان آرزو می‌کند که مساله جنک در اولین فرصت خاتمه یابد مهم‌ترین مساله این است... مساله اعلام محق بودن یکی از طرفین نیست... من اعتقاد به این دارم و چندین بار نیز این موضوع را گفته‌ام خدا در نهایت به حساب ظالم می‌رسد تا اندازه‌ای عم باید مساله را به روز قیامت محول کرد... این اعلام موضع صریح به علاوه تاکید اوزال بر اینکه: "باقی بودن روابط ترکیه و اسرائیل می‌تواند مفید واقع شود... باعث ابراز نارضایتی از سوی برخی از جناح‌های رژیم شد."

اگرچه عمه‌ی جناحها در برقراری چنین روابطی متفق‌القول هستند اما بعضی جناحها موضع‌گیری‌های اخیر را نشانه‌ی کم‌لطفی دولت ترکیه تلقی کرده‌اند.

اما از سوی دیگر دولت ارتجاعی ترکیه نیز که در سال ۱۹۸۰، به دنبال یک کودتای نظامی به رهبری ژنرال "اورن"، رئیس جمهور کنونی این کشور، روی کار آمد، با بحران سیاسی-اقتصادی گسترده و عمیقی روبروست و از این جهت خود نیز به برقراری چنین روابطی با ایران نیازمند است. اوزال که بعد از کودتا در پست معاونت نخست وزیر قرار داشت در سال ۱۹۸۳، از طریق "انتخاباتی" که در پناه سرنیزه برگزار شد، به نخست‌وزیری رسید. رژیم فاشیستی ترکیه که با بحران عمیقی روبرو بود، تحت رهبری دولت اوزال دست به رفرم‌هایی در جهت گسترش و تقویت بخش خصوصی (یا سرمایه‌داری آزاد) و تقلیل کنترل دولت و محدود کردن سرمایه‌های دولتی زد.

دولت ارتجاعی ترکیه با اضافه شدن سالانه نیم میلیون نیروی کار جدید به بازار کار این کشور و با توری با لاتر از ۴۲٪ در سال، در حالیکه دستمزد واقعی کارگران و زحمتکشان سیر نزولی می‌پیماید، در وضعیت اقتصادی نابسامانی بسر می‌برد. دولت ارتجاعی ترکیه که با ممنوع کردن هرگونه اعتصاب و با سرکوب مبارزات کارگران و زحمتکشان این کشور و با شکنجه و کشتار زندانیان سیاسی سعی در حفظ قدرت دولتی در این جامعه‌ی بحران زده را دارد، در تمامی این زمینه‌ها دست کمی از رژیم مسلمان و برادر خود، جمهوری اسلامی، ندارد. در چنین شرایطی است که دولت اوزال تنها از طریق افزایش صادرات خود به کشورهای نظیر ایران توانسته است، ۳ میلیارد دلار از قرضه‌های خارجی خود را بپردازد، و تلاش در محدود ساختن دامنه‌ی بحران موجود بکند.

باید همچنین متذکر شد، که ترکیه یکی از اعضای پیمان ناتو است، و با ۸۵۰ هزار نیروی مسلح بزرگ‌ترین بخش نیروی انسانی پیمان ناتو را تامین می‌کند، و همچنین پایگاه‌های عوایی بسیار مهم و پیشرفته‌ترین مراکز جاسوسی ناتو در این کشور قرار دارد. دولت ترکیه با برخورداری از این موقعیت در مذاکرات اخیر خود با آمریکا بر سر تجدید موافقت‌نامه‌ی پنج ساله‌ی اقتصادی و دفاعی ترکیه - آمریکا، حتی مبلغ ۷۱۴ میلیون دلار کمک نظامی و ۱۵۰ میلیون دلار کمک اقتصادی آمریکا به این کشور برای سال ۱۹۸۶ را ناکافی دانسته، تقاضای افزایش این کمکها را کرده است. دولت ارتجاعی ترکیه با داشتن چنین نعمتی بی‌شک پیش برنده‌ی سیاست این پیمان در منطقه نیز می‌باشد، اوزال در سفر خود به ایران این مساله را نیز با صراحت بیان کرد: "... ترکیه به‌عنوان عضو ناتو عمل می‌کند و خارج از چارچوب ناتو مسئولیتی ندارد... او به روشنی مشخص می‌سازد که از طریق افزایش مبادلات و روابط اقتصادی با ایران علاوه بر استفاده از بازار این کشور، به‌عنوان پلی برای محکم کردن پیوند جمهوری اسلامی با کشورهای عضو پیمان ناتو عمل می‌کند: "... ترکیه خود را پلی بین غرب و جهان اسلام می‌داند و اساس روابط در سیاست خارجی ترکیه بر ارتباط توأم با غرب و جهان اسلام پایه‌ریزی شده است... ترکیه قصد دارد یک نقش اصلی در اتحاد کشورهای اسلامی ایفا کند..."

پیوند همه‌جانبه‌ی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی با دولت ارتجاعی ترکیه و نزدیکی هرچه بیشتر این دو دولت در منطقه امری است که از نیاز هر دو در جهت بازسازی و تقویت نظام سرمایه‌داری وابسته در این کشورها برمی‌خیزد و با تقویت پیمان‌های امپریالیستی در منطقه روزبه‌روز کامل‌تر می‌گردد. □

آرژانتین -

حمایت از بانک‌های جهانی در آرای سرکوب نیروهای انقلابی

به دنبال سفر دیوید راکفلر (یکی از سرمایه‌داران سرشناس آمریکا) به بوئنوس آیرس پایتخت آرژانتین در اواسط ماه ژانویه، تظاهرات وسیعی در اعتراض به حضور او در این کشور

مرور را بر نیروهای انتظامی بستند و سپس با شکستن پنجره‌های هتل محل اقامت راکفلر، خشم و نفرت خود را به سرمایه‌داران زالوصفت و حامیان و نوکران آنان ابراز نمودند. این

در تظاهرات علیه سفر راکفلر مردم بوئنوس آیرس به ساختمانهای موسسات مالی آمریکایی حمله کردند و در خیابانها به مقابله با پلیس پرداختند.

در مقابل باشگاه آمریکاییها برگزار گردید. تظاهرکنندگان همچنین سیاستهای مالی دولت، ثابت نگاه داشتن سطح دستمزدها و بازپرداخت قرضهای بین‌المللی را محکوم کردند. مقامات امنیتی که از وسعت گرفتن این تظاهرات به شدت عراسیده بودند، با گاز اشک‌آور به صف تظاهرکنندگان حمله‌ور شدند و چندین نفر را به شدت زخمی کردند. تظاهرکنندگان نیز در مقابل این تهاجم وحشیانه‌ی پلیس، مقاومتی قهرمانانه از خود نشان دادند و منطقه‌ی وسیعی از پایتخت را به صحنه‌ی درگیری با قوای نظامی تبدیل کردند. آنان ضمن آتش کشیدن ماشینهای پلیس، راه عبور و

وضعیت به سرعت به دیگر مناطق شهر کشیده شد و تا چندین ساعت درگیری نیروهای انتظامی با مردم و نیروهای انقلابی ادامه داشت که طبق آخرین گزارشهای موجود بیش از ۵۰ نفر مجروح به جای گذاشته است. در همین رابطه، یکی از بزرگترین اتحادیه‌های کارگری در آرژانتین س - ژ - ت به منظور اعتراض به سیاستهای اقتصادی دولت، روز ۲۴ ژانویه را روز اعتصاب عمومی اعلام کرده است و از کلیه‌ی اتحادیه‌های دیگر و دیگر بخشهای صنعتی و خدماتی خواسته است که به آنان ملحق گردند و همبستگی خود را با کارگران این اتحادیه نشان دهند. □

سری لانکا -

یورش دولت به چریکهایش از ۱۰۰ کشته به جای گذاشت

ارتش سری لانکا برای عقب راندن چریکهای استقلال طلب تمیل از مناطق شرقی کشور، بیش از ۳ ساعت، ۶ روستای منطقه‌ی "جفنا" را با ۱۵ بمب و مین و تانک آتش گرفت، که در نتیجه‌ی آن بیش از ۱۰۰ نفر از اعدای به قتل رسیدند.

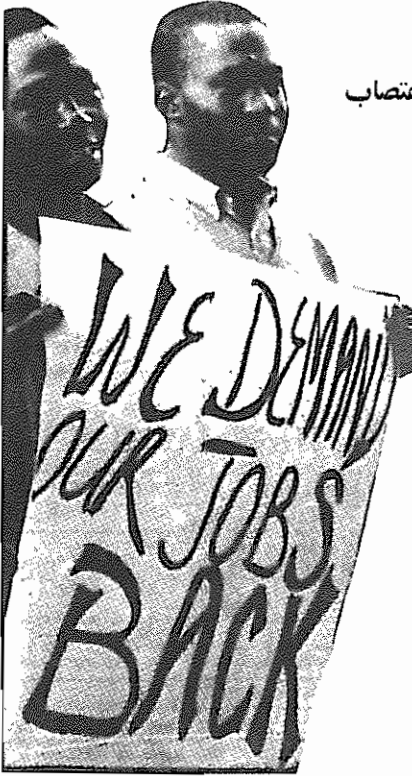
دولت سری لانکا که تا به حال جهت مقابله با چریکهای استقلال طلب تمیل از اسرائیل و انگلیس کمک می‌گرفت، در سال گذشته از امپریالیسم آمریکانیز تقاضای کمک کرده است. اما چریکهای تمیل عملیات خود را در چند سال گذشته افزایش داده و تا به حال صد بار ارتشی را در منطقه‌های شمال و شرق کشور به قتل رسانده‌اند.

این چریکها برای برقراری یک دولت مستقل تمیل مبارزه می‌کنند. □

بنگلادش -

اعتصاب‌های بی‌پایی سراسر کشور را فلج کرده است

از اوایل سال جاری پلیس بنگلادش برای مقابله با موج اعتصابهایی که کماکان ادامه دارد به حالت آماده باش درآمده است. بیش از ۴۰,۰۰۰ تن از پزشکان، مهندسين و متخصصين کشاورزی، به مدت ۱۵ روز برای افزایش دستمزدها دست به اعتصاب زدند. به دنبال این اعتصاب هزاران تن از کارگران کارخانه‌ی گونی بافی داکا (پایتخت بنگلادش) نیز دست از کار کشیدند و به اعتصاب پیوستند. در درگیریهای مختلف بین پلیس و اعتصابیون، چند نفر از رهبران اعتصابی و حداقل ۶۰۰ نفر دیگر دستگیر شدند. □

دو تن از کارگران اخراجی در حال اعتراض

هزار نفر شرکت کردند. همچنین در تشییع جنازه‌ی ۱۴ تن سیاه‌پوست دیگر که در درگیریهای "ملنگسی" کشته شده بودند، مردم به رقص و خواندن سرودهای انقلابی پرداختند. این یکی از ناکتیکهای موفق تظاهراتی زحمتکشان آفریقای جنوبی بوده است.

از دیگر ناکتیکهای موفق زحمتکشان آفریقای جنوبی، تحریم فروشگاههای سفیدپوستان است. بسیاری از این فروشگاهها، در نتیجه این مبارزات، برای همیشه تعطیل شده‌اند. با استفاده از این شیوه، سیاه‌پوستان در بعضی مناطق موفق شده‌اند دولت را در مقابل خواست‌هایشان مجبور به عقب نشینی کنند. □

موجود، بین سالهای ۸۲ - ۱۹۷۹، کمپانی شل ۴/۵ میلیون تن نفت خام به آفریقای جنوبی تحویل داده است. □

آفریقای جنوبی - اخراج ۲۰,۰۰۰ کارگر معدن به جرم اعتصاب

بیش از بیست هزار کارگر معدن پلاتین "ایمپال"، در منطقه‌ی "ترانسوال غربی" که به خاطر افزایش دستمزد دست به اعتصاب زده بودند، پس از گذشت ۵ روز از اعتصابشان به طور جمعی اخراج شدند. این عمل که به دنبال ترس از ندادن کارگران به اولتیماتومهای کارفرما صورت گرفت، بزرگترین اخراج دسته‌جمعی در تاریخ مبارزات کارگری این کشور است. در همین رابطه، "اتحادیه سراسری کارگران معدن آفریقای جنوبی" اعلام داشته است که در ندادن یک اعتراض وسیع نسبت به این عمل است. بنابر قوانین آفریقای جنوبی، کارفرمایان در صورت تمایل حق دارند، کارگران اعتصابی را اخراج کنند. شد فقر و گسترش بیکاری در میان زحمتکشان سیاه‌پوست این کشور باعث شده است که سرمایه‌داران در اخراج و استخدام مجدد نیروی کار چارسیج مشکلی نباشند. سرمایه‌داران و دولت آپارتاید حمواره از این شرایط برای درسم شکستن مقاومت صنفی - سیاسی کارگران سوءاستفاده کرده‌اند. اما آنچه که امروز مشهود است تداوم انقلابی مبارزات در جهت دستیابی به حقوق سیاسی است. در طی چند هفته‌ی گذشته، با وجود شدت سرکوب، تظاهرات خونین خیابانی وسیعی در اکثر شهرهای سیاه‌پوست نشین صورت گرفته است. برای نمونه، روز ۳ دسامبر، در شهرک "املدی" نزدیک "پرینتوریا" طی تشییع جنازه‌ی ۱۳ سیاه‌پوست، که در تظاهرات ۲۱ نوامبر کشته شده بودند، بیش از ۵۰

پالایشگاهها و مجتمع‌های شیمیایی ولوله‌های نفتی این کشور به کار انداخته است.

لازم به تذکر است که طبق گزارشهای

با تمام شدن اعتصاب پزشتکان، اپوزیسیون این کشور در داکا، علیه حکومت نظامی اعلام اعتصاب سراسری یک‌روزه کرد. در این روز شهر داکا کاملاً فلج شد. کلیه پروازهای داخلی و خارجی لغو شدند و تمامی وسایل نقلیه متوقف شدند. همچنین تمامی مراکز آموزشی و بانکها به اعتصاب پیوسته و دست از کار کشیدند. در زدو خوردهای بین مردم و پلیس، صدها نفر از اعتصابیون و حداقل ۵۰ تن از نیروهای پلیس به شدت زخمی شدند و اعتصابیون ماشین حامل یکی از وزرای دولت را سنگ‌باران کردند. ژنرال ارشاد، رئیس حکومت نظامی بنگلادش، به خاطر ترس از اوج‌گیری بیشتر اعتصاب در ۵ ژانویه قول انتخابات جدیدی داد و از مردم خواست دست از اعتصاب بردارند. □

اتحادیه‌های کارگری جهان، کمپانی شل را تحریم می‌کنند

در اعتراض به سیاستهای نژاد پرستانه و ضدکارگری رژیم آفریقای جنوبی، جنبش ضدآپارتاید آمریکا به همراه اتحادیه‌های کارگری در آمریکا، اروپای غربی و آفریقای جنوبی درصد تحریم تولیدات کمپانی شل هستند. در این رابطه یکی از رهبران جنبش ضدآپارتاید آمریکا، اعلام داشت که این حرکت وسیع بین‌المللی کمپانی شل را وادار خواهد کرد تا رابطه‌های خود را با رژیم آفریقای جنوبی قطع کند.

به‌گفته‌ی رهبران ضدآپارتاید آمریکا، دلیل تحریم کردن کمپانی شل، نقض تحریم جهانی صدور نفت از سوی این کمپانی بزرگ نفتی، به رژیم آفریقای جنوبی است. افزون بر این، کمپانی شل یکی از بزرگترین سرمایه‌گذاران خارجی در آفریقای جنوبی است که سرمایه‌ی عظیمی را در ساختمان

انگلیس -

کارگران برای شرایط بهتر
کار اعتصاب می‌کنند

صحنه‌ای از تظاهرات ایستاده‌ی کارگران اعتصابی صنایع ریخته‌گری شفیلد

تقویت اعتصاب شده است. این کارگران به شرایط خطرناک کار در این کارخانه اشاره می‌کنند و می‌گویند از سه سال پیش که کارخانه بدراه افتاده تا کنون ۹ کارگر کشته شده‌اند. □

کارخانه مانع ورود کارکنان به محل کار شده‌اند. همبستگی کارگران معدن با اعتصابیون و کمکهای مالی آنان به صندوق کارگران ریخته‌گر باعث

اعتصاب کارگران صنایع ریخته‌گری شفیلد، سه‌ماه است تولید در این صنایع را مختل کرده است. از آغاز ژانویه امسال کارگران با برپایی تظاهرات ایستاده در برابر درب ورودی

نیکاراگوئه -

ضدانقلابیون در سرانسیب شکست

قطعی قرار گرفته‌اند

با گذشت ۴ سال از شروع عطیات ضد انقلابی مزدوران آمریکایی در نواحی مرزی نیکاراگوئه، کاهش فعالیت این جریان‌ها نشانه‌ی شکست سیاست نظامی آمریکا در رابطه با این کشور است. طبق اخبار رسمی دولت نیکاراگوئه، تعداد کشته شدگان ضد انقلابیون به بیش از ۴۰۰۰ نفر می‌رسد، که ۴ برابر تلفات ارتش نیکاراگوئه است. کل تعداد نیروهای مسلح ضد انقلابی، که به "کنترا" مشهوراند، در حدود ۱۵۰۰۰ نفر است و تا به حال بیش از ۷۰ میلیون دلار از طرف دولت آمریکا به آنان کمک شده است.

بنابه گفته‌ی وزیر دفاع نیکاراگوئه خطر "کنترا" هر روز کمتر می‌شود. ولی با این وجود بودجه‌ی نظامی این کشور در حال افزایش بی‌وقفه است. به طوری که در حال حاضر ۴۰ درصد کل بودجه‌ی نیکاراگوئه صرف بخش

پاکستان - ژنرال ضیاء الحق چهره عوض می‌کند

ممچنین رژیم پاکستان در طی محاکمه‌های سری در این مدت هزاران نفر از مخالفان سیاسی را به جرمهای مختلف روانه‌ی سیاهچالهای حکومت نظامی کرد و یا مخفیانه به جوخه‌ی اعدام سپرد.

لغو حکومت نظامی، بی‌گمان، برای به انحراف کشاندن مبارزات مردم پاکستان صورت گرفته است. در حقیقت امر ساخت دولت عیج تغییر اساسی نکرده است. ضمناً امپریالیسم آمریکا نیز مایل است که مزدورانش در کشورهای وابسته ظاهر دموکراتیک داشته باشند تا آنان را از کمکهای اقتصادی و نظامی بهره‌مند کند. □

دیکتاتور نظامی پاکستان، ژنرال ضیاء الحق، که پس از کسب قدرت در سال ۱۹۷۷، قول داده بود پس از ۳ ماه حکومت نظامی را برخواهد چید، سرانجام در ۳۰ دسامبر ۱۹۸۵، بعد از هشت سال و نیم حکومت نظامی را در پاکستان لغو کرد.

کارنامه‌ی ژنرال ضیاء در این چند سال مشحون از قساوت و بیرحمی است. او در این دوره قوانین کاملاً ارتجاعی - اسلامی و قرون وسطایی، چون شلاق زدن ناراضیان سیاسی در ملاء عام، سنگسار کردن زنان تا حد مرگ، تقلیل موقعیت اجتماعی زنان و جزاینها را به تصویب رساند.

آهنگر
در تبعید

برای دریافت ماهنامه‌ی طنزآمیز "آهنگر" با نشانی‌های زیر تماس بگیرید.

انگلیستان AHANGAR, c/o BOOKMARKS, 265 SEVEN SISTERS RD, LONDON N4, UK

آمریکا AHANGAR, 2265 WESTWOOD BLVD. #256, L.A. C.A. 90064, USA

مبارزات ضد دیکتاتوری گسترش می یابد

خونین تنی چند از افراد نظامی و نیز پلیس امنیتی را کشتند. چند روز پس از این واقعه دانش آموزان و مدارس و دانشگاهها و برپایی تظاهرات از جمله در پایتخت سائیتی پورتو پرنس به درگیری با قوای نظامی پرداختند.

در یکی از شهرهای جنوبی به نام میراگوان عده ای از دانشجویان مبارز یکی از فرماندهان عالی رتبه ای ارتش را ربودند و او را در تظاهراتی ضد دولتی مجبور کردند که شعار "مرک بر دو والیر" را تکرار کند. مردم فقیر و زحمتکش این شهر بلافاصله به بسیاری از ساختمانها و موسسات دولتی حمله کردند، و تمام یلاکهای خیابانهایی را که به نحوی در ارتباط با خاندان دو والیر نام گذاری شده بودند، کردند و نام آنها را عوض کردند.

بنابر گزارش یکی از روزنامه های اپوزیسیون، در یکی از تظاهرات که در پورتو پرنس صورت گرفت، عده ای افراد مشکوک شعار "مرک بر دو والیر، زنده باد ارتش" را سر دادند و پرچم آمریکا را در میان تظاهر کنندگان برافراشتند، اما مردم بلافاصله شعار را به "مرک بر دو والیر، زنده باد آزادی" تغییر دادند و نفرت خود را از رژیم و ارگانهای سرکوبگر آن ابراز کردند.

عمیق شدن مبارزات مردم در دو ماعه ای اخیر باعث گردید که مقامات کاخ سفید، علنا تگرانی خود را از اوضاع موجود در سائیتی، اعلام کنند و ارسال کمکهای مالی به رژیم فاشیستی دو والیر را حداقل در مقطع کنونی قطع کنند. دو والیر هم برای این که نظر اربابان خود را دوباره جلب کند، ۴ تن از وزرای کابینه و رئیس پلیس امنیتی را که به خاطر دست

در جهان شماره ۳۸، اخبار تظاهرات وسیع دانش آموزان در شمال سائیتی در اواخر سال ۱۹۸۵ را به اطلاعاتان رساندیم. در چندین هفته گذشته دامنه و وسعت این تظاهرات به سرعت به دیگر شهرهای سائیتی کشیده شد، و طی درگیریهای خونین بین قوای نظامی و توده های مبارز، صدها نفر کشته و زخمی گردیدند. این درگیریها و اعتراضات وسیع توده ای، که در طول ۲۸ سال دیکتاتوری خاندان "دو والیر" بی سابقه است، هر روز شکل جدیدتری به خود می گیرد و مردم مبارز سائیتی، حتی در غیاب یک سازمان سراسری تاکتیکی جدیدی را در مبارزه خود علیه حکومت دو والیر و ارگانهای سرکوبگر آن اتخاذ می کنند. به طور مثال، در اواسط ماه ژانویه ارتباطات تلفنی پایتخت با دیگر شهرهای سائیتی، طی یک نقشه ی قبلی، قطع گردید و به دنبال آن گروههای تظاهر کننده متشکل از دانش آموزان و دانشجویان و مردم مناطق فقیر نشین و بیگار در شهر گونایوز به مقر پلیس مخفی حمله کردند و ساختمان آن را به آتش کشیدند. مقارن با این حرکت، توده های مبارز در دیگر شهرهای سائیتی به دفاتر و موسسات وابسته به خاندان دو والیر حمله کردند و طی درگیریهایی

نظامی می گرد و هر روزه بر تعداد نیروی ارتشی دولت ساندنیستها افزوده می شود تا با هر گونه احتمال اشغال نظامی آمریکا و یا سیاستهای جدید نیروهای "کنترا" در متزلزل کردن دولت ساندنیستها، مقابله شود. لازم به تذکر است دولت نیکاراگوئه، رادیویی رسمی کلیسای کاتولیک را به علت عدم پخش پیام سال نو رئیس جمهور، تعطیل کرد.

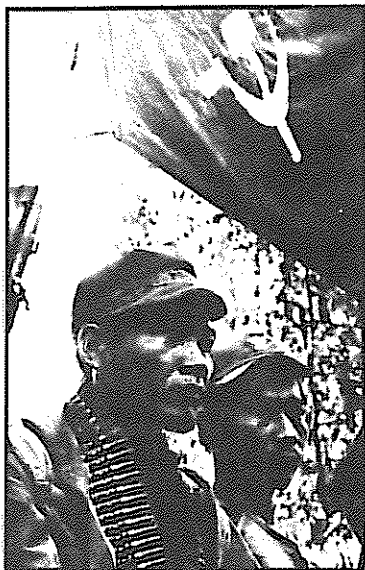
داشتن در جنایات بی شمار و نیز رشوه خواری و فساد مورد تنفر شدید مردم بودند، برکنار کرد. از سوی دیگر برخی از افسران ارتشی برای منحرف کردن مبارزات مردم، با پخش اعلامیه های دو والیر و خانواده ای او را مقصر معرفی کردند و با وعده های عوام فریبانه ای از جمله این که "اگر ارتش قدرت حکومتی را در دست گیرد به تمام ناپسامانیها خاتمه خواهد داد" دست به تبلیغات وسیعی زدند. بی شک دامنه مبارزات مردم زحمتکش سائیتی آن چنان وحشتی در طبقه ی حاکمه ای این کشور ایجاد کرده است که هر کدام از جناحهای بورژوازی با حیل های متفاوت سعی می کنند که با تسلط و کنترل بر اعتراضات ضد رژیم و با انجام یک رشته رفرمهای سطحی از وقوع یک تغییر و تحول اجتماعی به عر قیمتی جلوگیری کنند.

زاین -

زحمتکشان یکی از محلات توکیو

شورش کردند

در اواسط ژانویه زحمتکشان "سانایا"، یکی از محروم ترین محلات توکیو، برای چندمین بار نسبت به وضعیت اسفبار زندگی در این محله

است که در صورت پیروزی این پایگاهها
را حداقل تا سال ۱۹۹۱ حفظ کند. □

فیلیپین -

انتخابات ۷ فوریه، یک نمایش مسخره است

بنا به گزارش روزنامه‌ی لوموند، "ساتور نینو اوکایو"، یکی از رهبران حزب کمونیست فیلیپین، در مصاحبه‌ای با یک هفته‌نامه‌ی عنکبوتی اظهار داشت که پیروزی مخالفان مارکوس در انتخابات ریاست جمهوری که قرار است در ۷ ژانویه برگزار شود، سیج تنبیر اساسی برای این کشور ایجاد نخواهد کرد. او این انتخابات را نمایش مسخره توصیف کرد.

حزب کمونیست فیلیپین خواسان آن است که پایگاههای نظامی آمریکا در فیلیپین برچیده شود. در حالیکه خانم آکینو، کاندیدای ریاست جمهوری از سوی مخالفان مارکوس، متعهد شده

دست به اعتراضی وسیع زدند. اکثر ساکنان این محله را کارگران روزمزد تشکیل می‌دند، که نیروی کارشان به وسیله‌ی باندهای سیاه مزدور سرمایه خرید و فروش شده و بخش عمده‌ی دستمزدشان به آنان تعلق می‌گیرد. بسیاری از نیروهای مترقی که از اواخر دهه‌ی ۷۰ تا کنون علیه اینگونه زورگویی‌ها، مبارزه‌ی سرسختی را آغاز کرده‌اند، در اکثر مواقع مورد تهاجم پلیس و باندهای سیاه قرار گرفته‌اند. شورش اخیر، عکس‌العمل زحمتگشان این محله نسبت به قتل یکی از این فعالین بود. آنان با پرتاب کوکتل مولوتف به سمت پلیس و آتش زدن ماشینها خشم خود را ابراز داشتند. □

اتیوپی -

دولت به شرکتهای آمریکایی خسارت می‌پردازد

طی ملاقاتی که بین مسئولین دولتی کشور اتیوپی و نماینده‌ی سیاسی دولت آمریکا در آدیس آبابا در ماه گذشته صورت گرفت، اتیوپی آمادگی خود را برای پرداخت غرامت به شرکتهای آمریکایی که در پی انقلاب ملی شده بودند، اعلام کرد. مبلغ درخواستی این شرکتهای بالغ بر ۷ میلیارد دلار است که، طی مدت معینی به اقساط باید پرداخت شود.

بازپرداخت این خسارتهای اتیوپی را که در زمره‌ی فقیرترین کشورهای جهان است، و در حال حاضر درگیر جنگ داخلی در مناطق شمالی و قحطی بی‌سابقه‌ای است، دچار ضیق مالی و اقتصادی گسترده‌تری خواهد کرد.

قابل توضیح است که دولت فعلی اتیوپی در سال ۱۹۷۴ به دنبال سرنگونی دولت دست نشانده‌ی سایلاسلای به قدرت رسید.

این دولت در حال حاضر درگیر جنگ داخلی علیه نیروهای استقلال طلب اریتره، به رهبری جبهه‌ی خلق برای آزادی اریتره است. □

اسپانیا -

۵۰،۰۰۰ معدنچی اعتصاب کردند

عمومی کارگران "و" کمیسوینهای کارگری سازماندهی شده بود. اما تحت فشار حزب سوسیالیست حاکم در اسپانیا بعضی از شاخه‌های محلی " اتحادیه‌ی عمومی کارگران" (که وابسته به حزب سوسیالیست است) از شرکت در اعتصاب امتناع کرده‌اند. این سیاست حزب سوسیالیست باعث شد که رهبران " اتحادیه‌ی عمومی کارگران" حزب سوسیالیست را شدیداً مورد حمله قرار دهند.

۵۰،۰۰۰ نفر از کارگران معادن ذغال سنگ اسپانیا از تاریخ ۱۷ دسامبر اعتصاب ۴۸ ساعته‌ای را آغاز کردند. این اعتصاب در مناطق "گاتالون" و "آراگون" تقریباً عمومی بوده است و در مناطق "آستوری" و "گاستیل" نیز از گسترش قابل توجهی برخوردار بوده است.

اعتصاب به وسیله‌ی دو سندیکای بزرگ کارگری اسپانیا یعنی "اتحادیه‌ی

فرانسه -

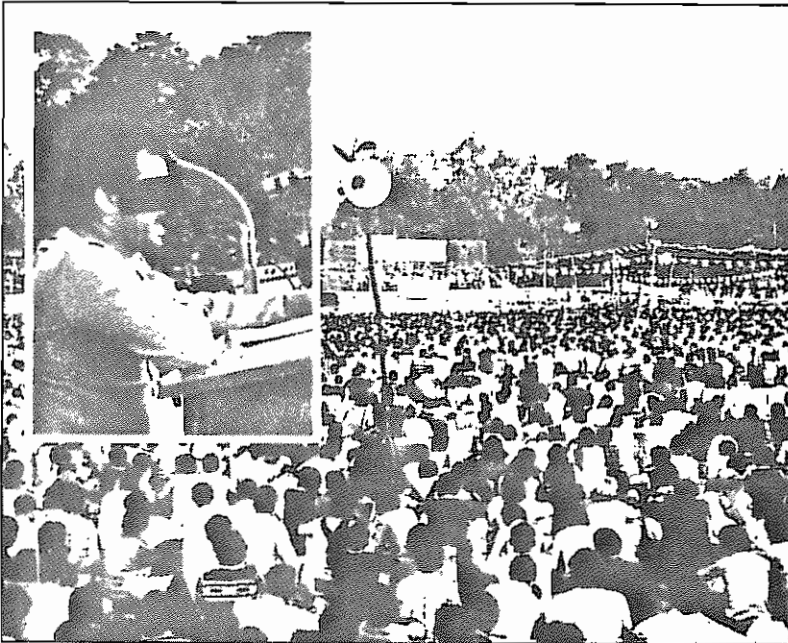
اعتصاب کارکنان مترو، پاریس را فلج کرد

جرم فرد مذکور این بود که به علت بی‌احتیاطی‌اش یکی از مسافران قطار جان خود را از دست داده بود.

مدیران شرکت مترو برای پایان دادن به اعتصاب قول دادند که برای راننده‌ی محکوم شده از دادگاه تقاضای عفو کنند. □

هزاران نفر از کارکنان متروی پاریس در روز جمعه ۲۰ دسامبر دست از کار کشیدند. این حرکت اعتراضی باعث شد که به مدت ۲۴ ساعت رفت و آمد در پاریس فلج شود. این اعتصاب کارمندان مترو، در اعتراض به محکومیت یکی از همکارانشان در دادگاه انجام گرفت.

هند

یکی از رفقای هوادا رسا زمان در هند در حال سخنرانی در کنفرانس مشا هده می‌شود

دهلی - مقدمین کنفرانس "کنکری متحد اتحادیه‌های کارگری هند" (UTUC) با شرکت بیش از ۳ هزار نماینده، به نمایندگی از ۷۰۰ اتحادیه‌ی کارگری از واحدهای صنعتی و کشاورزی هند از تاریخ ۲۱ تا ۲۳ نوامبر در دهلی برگزار گردید. نمایندگان از سایر اتحادیه‌ها نیز در این کنفرانس شرکت داشتند. بنا به دعوت (UTUC) سازمان دانشجویان ایرانی در هند - عوادار سچفا در این کنفرانس شرکت کرد و با خواندن پیام همبستگی به همین مناسبت، توجه شرکت کنندگان در این گردهمایی را به کشتار و شکنجه‌ی ده‌هزار زندانی سیاسی، جنک ارتجاعی ایران و عراق و ویرانی کشور، بحران اقتصادی جامعه و ابعاد جنایت و وحشیگری رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی جلب کرد و خواستار همبستگی فعال با مبارزات اوج گیرنده‌ی کارگران و زحمتکشان به رهبری پیشاهنگ واقعی آنان، سازمان چریکهای فدایی خلق

ایران در راه سرنگونی رژیم و برقراری حکومت کارگران و زحمتکشان گردید. برتیش چاندا یکی از رهبران (UTUC) در آغاز سخنرانی خود با محکوم کردن جنایات رژیم جمهوری اسلامی همبستگی خود را با مبارزات سازمان چریکهای فدایی خلق ایران بر علیه

رژیم منفور اسلامی حاکم بر ایران ابراز نمود.
در این برنامه همچنین جزواتی در رابطه با خیانت‌های تاریخی حزب توده، برنامه‌ی عمل سازمان، نشریات زن و مبارزه و بولتن خبری بین علاقمندان توزیع گردید. □

ایران در راه سرنگونی رژیم و برقراری حکومت کارگران و زحمتکشان گردید. برتیش چاندا یکی از رهبران (UTUC) در آغاز سخنرانی خود با محکوم کردن جنایات رژیم جمهوری اسلامی همبستگی خود را با مبارزات سازمان چریکهای فدایی خلق ایران بر علیه

دانمارک

کانادا

کپنهاگ - پس از ارائه‌ی پیشنهادی از طرف تشکل عواداران سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در دانمارک، مبنی بر تداوم حرکت‌های اعتراضی علیه رژیم خونخوار جمهوری اسلامی و پاسخ مثبت از طرف نیروهای سیاسی دیگر (چریکهای فدایی خلق - اتحادیه کمونیستها) یک آکسیون خیابانی همراه با نمایشگاه عکس از جنایات رژیم جمهوری اسلامی، به منظور دفاع از حقوق پناهندگان سیاسی، از طرف تشکل عواداران سازمان و نیز شرکت نیروهای سیاسی فوق‌الذکر و با شرکت تعدادی از پناهندگان، به مدت شش روز در خیابان مرکزی شهر

کپنهاگ به نام "واکینگ استریت" برگزار شد.
در این آکسیون که روزانه به مدت ۴ ساعت از ساعت ۱۲ تا ۴ بعد از ظهر به طول می‌انجامید، عواداران سازمان فعالانه شرکت کردند و با پخش ۲۵۰۰ برگ اعلامیه و تراکت به زبانهای انگلیسی و دانمارکی، و نیز دادن توضیحات شفاهی لازم به بازدیدکنندگان، جنایات رژیم خونخوار جمهوری اسلامی ایران را وسیعاً افشا کردند. این حرکت اعتراضی با استقبال قابل توجه شهروندان دانمارکی روبرو گردید. به طوری که در بیشتر موارد بازدید

مونتوال - انجمن دانشجویان ایرانی در مونتوال عوادار سازمان چریکهای فدایی خلق ایران روز جمعه ۲۹ نوامبر جلسه‌ی فرسنگی در سطح عموم تحت عنوان "راه کارگر یا راه ارتداد؟" با حضور بیش از ۱۲۰ نفر برگزار کرد. در ابتدا با اعلام یک دقیقه سکوت یاد بهخون تنیدگان خلق گرمی داشته شد سپس مقاله‌ای از طرف انجمن تحت عنوان یاد شده در بررسی مواضع "راه کارگر" از ابتدای تولد تا کنون برای نشان دادن پروسه‌ی ارتداد و فرمیسیم "راه کارگر" قرائت گردید که به دنبال آن بحث آزادپیرامون مقاله صورت گرفت. □

کپنهاگ - پس از ارائه‌ی پیشنهادی از طرف تشکل عواداران سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در دانمارک، مبنی بر تداوم حرکت‌های اعتراضی علیه رژیم خونخوار جمهوری اسلامی و پاسخ مثبت از طرف نیروهای سیاسی دیگر (چریکهای فدایی خلق - اتحادیه کمونیستها) یک آکسیون خیابانی همراه با نمایشگاه عکس از جنایات رژیم جمهوری اسلامی، به منظور دفاع از حقوق پناهندگان سیاسی، از طرف تشکل عواداران سازمان و نیز شرکت نیروهای سیاسی فوق‌الذکر و با شرکت تعدادی از پناهندگان، به مدت شش روز در خیابان مرکزی شهر